

[Aksel Larsen.]

udløber i 1952. Begge Selskaber har i en Aarrække regnet med, at de nok ikke fik disse Koncessioner forlænget. Jeg synes, man har kunnet mærke det paa de Forhold, hvorunder vi telefonerer, nemlig at de er yderst daarlige, fordi Telefonselskaberne ikke har været forudseende nok. Nu var der Anledning til for den ansvarlige Minister at indstille sig paa at lade Staten overtage disse Telefonselskaber, men hvad gør han? Længe før Koncessionernes Udløb forlænger han dem til 1962. Jeg tror ikke, man kan paa-staa, at det er Venstres og de Konservatives Skyld, at den højtaerede Minister for offentlige Arbejder gør dette i Dag.

Jeg saa en Notits i et Dagblad om en ny Formand for Telefontilsynet. Hidtil har Formanden for Telefontilsynet været Kontorchef Birger Johannsen i Ministeriet for offentlige Arbejder, og det har været saadan, at til Formand for Telefontilsynet valgte man en ministeriel Embedsmand. Hvem har man nu udnævnt? Chefen for Københavns Telefon Aktieselskabs Driftsafdeling, Overingeniør C. Steenbuch. Det tyder ikke paa nogen enestaaende god Vilje, naar man paa den Maade tager en Funktionær fra et saadant privat Selskab til at være Formand for Statens Telefontilsyn. Man gør det med den Motivering, at det er rart at have en Mand med Sagkundskab, men i Telefontilsynet sidder Afdelingschef Holmblad fra Post- og Telegrafvæsenet. Han er teknisk Konsulent. Jeg tror nok, det kunde klares dermed.

Man kan ogsaa se paa, hvordan det staar til paa Forsvarsministeriets Domæne. Det er der allerede diskuteret om i Gaar under Debatten om Hjemmeværnsforslaget. Der er diskuteret om, hvorvidt Hjemmeværnsforslaget var demokratisk eller ikke, og det er tydeligt for enhver, at det er ikke noget demokratisk Hjemmeværnsforslag. Men det er ogsaa saadan, at vi ikke har mærket noget Fremskridt under den nuværende Forsvarsminister i Demokratiseringen af Hæren. Tværtimod, Tonen og Aanden fra oven og nedefter i Hæren er nogenlunde den samme, som den var før Krigen. Det bliver for øvrigt dokumenteret ved den Afgørelse, der er truffet i det, man kalder Brigadeaffæren. Til Trods for at det er temmelig grove Ting, der er foregaaet, nøjedes man med at give Paatale, over for General Allerup, og saa faar han Lov til at fortsætte. Oberstløjtnant Toussieng, som har gjort sig skyldig i noget, Ministeren mener er værre, bliver blot hjemkaldt til andet Arbejde, og dem, han har været i Konflikt med, faar en alvorlig Paatale,

til Trods for at man maa erkende, at de har bestræbt sig for at følge de af Ministeriet givne Retningslinier. Naar der tages paa den Maade med Silkehandsker paa Folk i Hæren, som absolut ikke har forstaaet, hvad Demokrati er, saa falder det svært for mig at rose denne Ministers gode Vilje.

Lad os se paa, hvordan det gik med Modstandsbevægelsens Officerer, de Folk fra Modstandsbevægelsen, der skulde være Officerer i Hæren. Det er lykkedes at faa de fleste kørt ud, at faa dem til at falde for forskellige Prøver eller paa anden Maade slippe af med dem. Lad mig benytte Lejligheden til at nævne Eksemplet Svend Wagner. Han var kendt under den illegale Tid og i Sommeren 1945 som General Johansen. Han havde gjort sin meget store Indsats i Modstandsbevægelsen, og den var saa stor, at da man i 1945 lavede en Lov, der skulde gøre det muligt for Modstandsbevægelsens bedste Folk at komme ind i Hæren som Befalingsmænd, maatte man lave Loven om af Hensyn til ham. Den var nemlig i sin oprindelige Udformning saadan, at den højeste Charge, de kunde opnaa, var Kaptajnscharge. Imidlertid, inden Loven naaede at blive gennemført, fyldte Svend Wagner 50, og efter den Alder kan man ikke udnævnes til Kaptajn. Da den tidligere Forsvarsminister, det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, blev opmærksom paa dette, ændrede han paa eget Initiativ Loven saadan, at man ogsaa kunde blive Oberstløjtnant, med den Motivering, at det var man nødt til for at sikre sig, at Svend Wagner kom ind i Hæren. Saadan optraadte man i 1945. Men nu har Hæren ikke Brug for Svend Wagner til Trods for, at der mangler Befalingsmænd ved Ingeniørkorpset.

Det ser desværre — det kan jeg personlig beklage — ikke bedre ud paa Justitsministerens Domæne. Der er ingen Oprydning sket i Politiet, ikke nogen Demokratisering, tværtimod. Man laver et nyt politisk Politik, man lader de gamle forskellige Slags politisk Politik blive siddende. De Ledere, der lavede Kommunistkartotek før og under Krigen og udleverede det til Tyskerne, sidder her og regerer, og jeg vil antage, eller rettere sagt, jeg ved, at de laver nyt Kommunistkartotek — dette være sagt til Justitsministeren —, samtidig med at der foregaar Telefonaflytning og al den Slags, som ganske vist ikke er lovligt, men som man altsaa gør. Der hvor der virkelig er Brug for en Indsats af Politiet, mærker man for lidt til det. Der er en hel Række Kriminalforbrydelser, som ikke kan opklares, og det er forstaaeligt, naar saa stor en Styrke